

11. SEGÉDANYAG

Levél a királynak Vallónia és Flandria szétválasztásáról

Jules Destrée, neves belga ügyvéd, politikus és író 1912. augusztus 15-én levelet írt az akkori belga királynak, I. Albertnek, a francia nyelv és kultúra Belgiumon belüli védelmében. Destrée érvelése szerint a nyelv és az identitás szorosan összefügg. A levél egy részlete következik:

*„Ugyanakkor Felséged királysága eredendő kettősségének van egy jellemzőbb és meghatározóbb bizonyítéka, amely még kétségbe vonhatatlanabb, mint a földből, a tájból, a tevékenységekből, a temperamentumokból és a vallásból levezethetők, ez pedig a **nyelv**. (A nyelv olyan kincs, amely egy emberi közösség számára az idők során felhalmozódott. Magában foglalja a szokások, a vallás, a fájdalmak emlékét és visszhangját. A nyelvet beszélőkben kusza élményeket hív elő, amelyek a gyermekkor elmosódó napjaiból, az anya ölében való gügyögésből származnak, vagy még távolabbról, az emlékezet homályába vesző ősökkel való kapcsolatból. A nyelvhez való kötődés rejtélyes, merthogy nem annyira tudatos énünkkel, hanem tudattalanunk mélyével függ össze. És csak a probléma megértésekor gondolunk bele abba a milliónyi gyökérbe, amelyek a legtávolabbi múltba nyúlnak vissza, ekkor fogjuk fel a nyelv szentségét és azt, hogy mennyire érzékenyek és elménkkel felfoghatatlanok azok a kérdések, amelyeket használata felvet.)”*

Destrée a nyelvet az identitás mellett szóló végső érvként vetette be, amikor a levél későbbi részében azt írta: „(Felséged) két népen (uralkodik). Belgiumban vallonok vannak és flamandok; belgák nincsenek”.

Az 1920-as évektől kezdve egy sor olyan törvényt fogadtak el, amelyek a francia mellett a holland és a német nyelvet is Belgium nemzeti nyelveiként ismerik el.

Forrás: [„A belgák és történelmük” honlap](#)

„Ha spanyol vagy, beszélj spanyolul”

Ez a tábla a Spanyolországban, Francisco Franco tábornok diktatúrája (1939–1975) alatt használt politikai jelmondatot ábrázolja, Franco képmása mellett. A tábla szövege:

„Ha spanyol vagy, beszélj spanyolul”.

A táblát 1939-ban és a háború után használták a katalán nyelv használatától való elrettentésképpen, főként Katalóniában, amelyet Franco hadserege a polgárháború utolsó szakaszában elfoglalt. A katalán nyelv használatát a spanyol történelemnek már más korszakaiban is korlátozták.

Forrás: Wikimedia commons

„La langue de la République est le français” „A köztársaság nyelve a francia”

A francia kormány 1992-ben a következőképpen módosította az alkotmány szövegét: „La langue de la République est le français”. Franciaországban ugyanakkor számos kisebbségi nyelv létezik, ezek egyike a Bretagne-ban beszélt breton. A breton nyelvet e régióban az identitás egyik fontos hordozójának tekintik, és a nyelv beszélői létfontosságúnak tartják, hogy megőrizzék a jövő nemzedékei számára. A nyelv megőrzésének azonban nem mindenki örül Franciaországban, mivel sokan úgy érzik, hogy a nyelvi sokszínűség kedvezőtlen hatással van a nemzeti identitásra, és „Franciaország elbalkánosodásához” (Jean-Pierre Chevènement volt francia belügyminiszter) és „megzavarja a francia identitást” (Le Figaro napilap).

Forrás: [Jon Henley, The Guardian](#), 1999. június 27.